

Prohlášení INICIATIVY SESTER

Setkání odborů s Babišem a Vojtěchem: zatím jsme slyšeli jen jejich SLIBY – neudělejme si z nich svoje ILUZE

K setkání odborů s premiérem a ministrem zdravotnictví v pátek 4. května chceme sdělit:

1. Jen před pár týdny ministr zdravotnictví Vojtěch oznámil, že nesplní slib desetiprocentního růstu tarifů od ledna roku 2019, který dala předchozí vláda. V situaci vleklé krize zdravotnictví to byl nehorázný výsměch.

Premiér Babiš v pátek 4. května odborům přislíbil, že desetiprocentní slib minulé vlády, které byl on sám členem, snad bude přece jen dodržený. Je to laciný politický trik, jak pouze splnit starý závazek, ale prodat to jako „nový ústupek“, jako „něco navíc“.ⁱ

2. Slova o tom, že premiér Babiš „je ochoten podpořit“ sjednocení platů a mezd, **nelze brát ani na chvíli vážně**. Slibů jsme slyšeli mnoho, cesta k dnešní děsivé realitě v mnoha nemocnicích je dlážděná právě sliby, jednáními a pracovními komisemi.

Víme, že cíl takových opatření je obvykle jediný: ukonejšit nás, demobilizovat nespokojenost. (A víme, jak se k možnému sjednocení odměňování staví ministr zdravotnictvíⁱⁱ i nestátní zaměstnavatelé.ⁱⁱⁱ jednoznačně odmítavě. A slyšeli jsme, co řekla o sjednocení odměňování na tiskové konferenci 4. května poslankyně za ANO, která má mít podle odborů srovnání mezd a platů na starosti, ministr a premiér: nikdo o tom neřekl jediné slovo.)

3. Po „slibné“ návštěvě premiéra Babiše a ministra Vojtěcha na odborovém setkání je třeba mít odvalu se zeptat: Kde žili tito dnešní „zachránci zdravotnictví“ minulé roky, když jsou až dnes situací v nemocnicích tak zděšení? Copak ministr Vojtěch a premiér Babiš neslyšeli bezpočet alarmujících varování LOKu, ČLK, ČASu a zdravotnických odborů? Nebo ta varování četli, ale rozhodli se krizi

neřešit, i když věděli, co znamená pro personál nemocnic a pacienty?^{iv}

Těžko říct, která možnost je pro nás přijatelnější. A vyplývá z toho jediné: jejich „procitnutí“ a „upřímnému zájmu“ o naše platy/mzdy a pracovní a životní podmínky nelze ani trochu věřit. A proto nemůžeme věřit ani tomu, že nás spasí jejich návštěva na odborovém jednání a to, že si poslechli potřebná svědectví o tom, jak hrůzná situace v nemocnicích je.

Víc než kdy jindy je teď důležité zachovat si ostražitost a střízlivý smysl pro realitu: Účast Babiše a Vojtěcha na odborovém setkání 4. května možná stačila na oprášení desetiprocentního slibu daného minulou vládou, ale na skutečná opatření pro alespoň zmírňování krize ve všech nemocnicích rozhodně ne.

4. Tento bod je nejdůležitější:

Desetiprocentní navýšení (navíc jako obvykle jen pro někoho)^v od ledna 2019 vůbec neřeší tisíce konkrétních věcí, které nás při naší práci trápí:

- už teď jedeme na sto dvacet, sto třicet procent, a uvědomujeme si, že peníze nejsou všechno – prostě nám nepomůže, když si necháme za decimování svých životů platit víc: jde nám o pracovní podmínky;
- chronickým a vynucovaným porušováním předpisů riskujeme oplétačky s paragrafy – ani toho nás deset (ani víc) procent navíc nezbaví: jde nám o pracovní podmínky;
- leckde se nám hned neproplácí přesčasy nebo přestávky na jídlo, nefungují dlouhodobé plány, jsme terčem ústrků nadřízených, čelíme šikaně, na svých pracovištích taháme za kratší konec... to jsou naše pracovní podmínky.

To za nás žádné vyjednávání, navíc na celostátní úrovni, samozřejmě nevyřeší. A **naopak**, jedině náš tlak, zdola, na konkrétních odděleních, za lepší pracovní podmínky může přimět naše managementy, ať jsou státní, nebo ne, k patřičným mzdovým ústupkům. Ozývat se musíme na našich konkrétních pracovištích. Můžeme takto, skrze konkrétní boje zdola, dospět ke sjednocení platů a mezd? Je to mnohem realističtější šance než Babišovy „sliby“. A můžeme si tak krok za krokem zlepšit vlastní pracovní podmínky? Nepochybně.

Naší dlouholetou chybou (chybou sester, ošetřovatelek, sanitářů, dalšího personálu) bylo, že jsme se poslušně sebeobětovaly, že jsme poztrácely profesní hrdost, že jsme přehlížely vlastní potřeby a zájmy. Že jsme doufaly, že „*ted' už to zodpovědným osobám došlo!*“, že „*se nás konečně někdo zastane*“, že „*stačí držet palce našim zástupcům*“. Chybou bylo, že jsme si namlouvaly, že se zlepšení situace obejde bez naší vlastní aktivity.

Nenechejme se po pátku 4. května opít rohlíkem ani pocitem vlastního „úspěchu“: Babiš je mocný politik a tvrdý byznysmen a slyší jen na opravdovou sílu. Svědectví o hloubce krize, jakkoli jsou potřebná, na něj nestačí.

A my zatím opravdovou sílu nemáme. Ve většině případů se nedokážeme postavit na obranu svých potřeb (a potřeb pacientů) ani před managementy našich nemocnic. Právě u toho musíme začít. Právě skrze konkrétní boje za lepší pracovní podmínky musíme začít budovat sebeorganizaci. Díky boji našich kolegyní v Karlovarské krajské nemocnici víme, že to jde – má za sebou výsledky a může nám dát bezpočet zkušeností a rad.

Toto naše hodnocení se možná nebude číst hezky. Možná nebude populární. Jenže kvůli tomu tady nejsme.

Naše realita je tvrdá. Naše rozvaha o tom, co pátek 4. května přinesl, proto musí být přísná a poctivá. Realistická.

Iniciativa sester,
6. května 2018

ⁱ Je třeba připomenout, že Andrej Babiš umí situaci sám zdramatizovat, aby se následně mohl prezentovat jako „spasitel“. Vzpomeňme si na rok 2016, kdy nejprve jako ministr financí [odmítl přilívat peníze do zdravotnictví](#), aby následně s uvolněním peněz na desetiprocentní zvýšení tarifů přece jen [souhlasil](#).

A dodejme, že desetiprocentní nárůst, i kdyby byl plně dodržený i v jiných než státních nemocnicích, povede k tomu, že se ještě prohloubí propast mezi platy a mzdami. Jednoduše řečeno: tam, kde byl doteď rozdíl mezi platem například 25 tisíc korun a mzdou 20 tisíc korun pět tisíc, naroste v lednu 2019 na rozdíl 5 500 korun (27 500 minus 22 tisíc korun).

ⁱⁱ „Jsou to poskytovatelé, kteří nejsou státní. Nedokážu si představit, jak by jim stát nakazoval, jak mají zdravotníky odměňovat,“ řekl ministr Adam Vojtěch. ([denik.cz, 8. ledna 2018](#))

ⁱⁱⁱ Zaměstnavatelé odmítají tzv. společné odměňování ve zdravotnictví: [prohlášení Unie zaměstnavatelských svazů ČR, Hospodářské komory ČR a Svazu průmyslu a dopravy ČR](#), 28. června 2016

^{iv} „Nemyslím si, že situace je tak strašně tragická,“ [tvrdil ohledně nedostatku lékařů a sester v nemocnicích Babiš před dvěma lety](#) (!).

^v A v situaci, kdy si zvyšování mezd vynucuje pracovní trh sám o sobě a kdy není desetiprocentní růst mezd v mnoha provozech ničím neobvyklým. A kdy na pracovním trhu tedy čelí poptávka po pracovní síle v nemocnicích ostré konkurenci.

Iniciativa sester – Neodcházíme, organizujeme se (ISNO)

e-mail: iniciativa.sester.cheb@seznam.cz :: iniciativasesterk.vary@centrum.cz :: iniciativa.sester@seznam.cz

web: organizujemese.cz :: **Facebook:** [Iniciativa sester](#)

Iniciativa – zpravodaj o boji za lepší mzdy a pracovní podmínky v Karlovarské krajské nemocnici

web: organizujemese.cz/publikace (dosud vyšlo 27 čísel)
